

[Alfred Kristensen.]

for hvis der i selve den måde, hvorpå man fastsætter indkomsterne som grundlag for de skatter, borgerne skal betale, findes mangler eller efterhånden forældede regler, som gør, at grupper af skatteydere slipper billigere end andre, så vil det i sig selv bidrage til at forøge den utilfredshed, som forøvrigt altid er tilstede blandt skatteydere, som skal pålignes og betale skat. Og jeg tror personlig, at der findes så alvorlige brist i vor nuværende ligningslov, at man må tage spørgsmålet op til løsning og se at finde frem til et andet grundlag, særlig på de indkomstområder, som ikke kan kontrolleres, men som helt eller delvis ansættes efter skøn; blandt de skønsmæssigt ansatte indtægter er der jo ikke blot indtægter, som fuldstændig ansættes efter skøn efter den foregåede formuebevægelse, men der foretages også en lang række skøn overfor de regnskabsførende, idet der selv hos disse vil være poster, hvor man delvis må lægge et skøn til grund. Jeg vil udtale håbet om, at man for alvor tager problemet op nu og prøver at finde frem til et sådant grundlag for påligningen af skatter, at den kritik, der ofte kommer til udtryk, kan bremses, i hvert fald tilbagevises på en sådan måde, at man ikke fortsat møder den stærke kritik, der har været hidtil.

Om de spørgsmål, der er nævnt direkte i det forelagte lovforslag, skal jeg kun gøre et par bemærkninger.

Hvad § 4 angår, er det kun rimeligt, at dette forhold med de 16-årige rettes. Jeg synes blot, man kunne have gjort det, allerede da man blev opmærksom på spørgsmålet sidste forår. Nu skal man have denne omregning, for så vidt den ønskes, og den ønskes naturligvis af alle de skatteydere, som kan regne ud, at de er kommet til at betale for meget, medens selvfølgelig de skatteydere, der kan regne ud, at de har fået en fordel, tier stille. Men det er kun en retfærdighedshandling, at spørgsmålet løses.

§ 6 i forslaget betegede den højtærede fungerende finansminister som en foreløbig løsning. Jeg lyttede meget anspændt, men jeg blev ikke klar over, om det kun var i dette specielle spørgsmål om forsikringsfradraget, den højtærede minister mente at der skulle en endelig løsning til, eller om ministeren virkelig er inde på den tanke, som jeg gav udtryk for, at vi må have en endelig løsning af hele skattespørgsmålet. Men enten det nu er en foreløbig løsning af det specielle spørgsmål eller en mere vidtrækkende, vil jeg med hensyn til § 6 mene, at der næppe er nogen, der vil bestride, at de tanker,

som mit parti har givet udtryk for i folketinget, ville have været at foretrække. Deres realisation ville have givet en mere tilbundsående løsning og skabt mere regulære og retfærdige regler på dette område.

§ 7 indeholder noget nyt, et lønmodtagerfradrag. Allerede da skattekommissionen for år tilbage afgav sin betænkning, kunne man skønne, at det ville være et af de spørgsmål, som før eller senere måtte løses. Det er, så vidt jeg kan se, også kun bragt til en foreløbig løsning, fordi fradraget på de 300 kr. jo ikke skaber det fulde grundlag for den forenkling af skatteligningen, som vi skulle have. Når det efterhånden er blevet således, at faktisk alle lønmodtagere har direkte driftsudgifter i kraft af deres arbejde og som følge deraf har krav på fradrag i henhold til loven, skal man altså fortsat gennemgå alle disse ting for at se, om de nu dækkes af de 300 kr. eller beløber sig til mere eller mindre.

Var man gået ud fra skattekommissionens tal, de 400 kr., som også af mit parti har været foreslået i folketingsudvalget, og havde man eventuelt pristalsreguleret dette beløb, så vi var kommet op på 500 kr., havde vi haft den fulde forenkling, som ville betyde noget for administrationen. Nu må vi altså fortsat arbejde videre med en, skal vi kalde det halvvejs ordning. Selvfølgelig vil der blive enkelte skatteydere, som vil få en lille fordel, men jeg tror ikke, den fordel er nær så stor, som mange tror, og jeg føler mig overbevist om, at det provenutab, der her vil blive tale om i henhold til ændringen, både med hensyn til forsikringsfradraget, som jo kan sættes nogenlunde fast, men også med hensyn til lønmodtagerfradraget, aldeles ikke vil blive på hen imod 80 mill. kr., som det er nævnt; jeg er sikker på, at det ikke nær vil blive dette beløb, og den stigning, der vil blive i indtægterne i det kommende år, vil sikkert langt overstige det tab, som de par småændringer, der her er tale om, vil bringe.

Der er et par enkelte andre problemer, som jeg gerne vil gøre den højtærede fungerende finansminister opmærksom på. Der er forhold ved skatteligningen, hvor jeg synes man er kommet helt bagefter, og hvor man har skabt et helt andet grundlag ud fra skatteligningen end det, der er fastsat i loven. Jeg vil først pege på, at man med hensyn til fastsættelsen af formuer, f. eks. for landbrugere, regner med beløb, med skalapriser på kreaturer over 2 år — også på andre områder gør noget tilsvarende sig gældende, men her er det særligt grelt —, som ligger på ca. en trediedel af gennem-